

Maria Brykowska, Anna Wentkowska

Odrzykoń - Zamek, pow. Krosno

Informator Archeologiczny : badania 2, 356-358

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

lazne i kamienne.

Stanowisko 6 D, znane jest z przekazów ustnych jako "dziel-
nica arabska", co łączy się z przekazem Ibn Battuty, dotyczącym
istnienia w stolicy Mali "gminy białych". Prace wykopaliskowe u-
jawniły istnienie VI warstw osadniczych do głębokości 360 cm, przy
czym w górnych III warstwach istnieją ślady budownictwa "banco".
Potwierdzono istnienie rozległej dzielnicy, której pozostałością
są występujące kopce-wzgórza wysokości do 4 m. Liczne materiały
ceramiczne w tym duży procent naczyń malowanych i polewanych,
przemawia za ich średniowiecznym pochodzeniem, co powinno potwier-
dzić badanie próbek węgla drzewnego. Dla sprawdzenia przebadano
wstępnie 3 groby na cmentarzysku /stan.11/, które posiada stele
kamienne i chronologicznie może odpowiadać opisom Ibn Battuty w
XIV w.

W najbliższej jak i dalszej okolicy odkryto kilkadziesiąt
nowych stanowisk, jak osiedle otwarte i obronne, cmentarzyska,
miejsca produkcji żelaza i kultu.

NIECIECZ i NIEWIADOMA
pow. Sokołów Podlaski

patrz epoka brązu

ODRZYKON- Zamek
pow. Krosno

Zakład Badań Polskiego Śred-
niowiecza Uniwersytetu War-
szawskiego i Politechniki
Warszawskiej

Badania prowadziły: dr inż.arch.Maria Brykowska,
mgr Anna Wentkowska. Finansował WKZ w Rzeszowie.

Drugi sezon badań. Zamek średniowieczny i nowożytny.

Prace prowadzone w b.r. na terenie zamku w Odrzykoniu obejmowały:

1. pomiar warstwicowy i konserwatorski,
2. badania archeologiczne i architektoniczne.

Badania archeologiczne trwały od 2 do 21 lipca i od 19 do 29 sierpnia. Prowadzono je w wykopie I o wymiarach 5x3 m, słoakalizowanym w siatce arowej /ar 28 metry V-X,2-5/, na osi bramy zamku średniego, przy murze kurtynowym późnocnym.

Prześledzono kolejno poziomy użytkownika zamku średniego i posadowienie fundamentów muru kurtynowego. Tuż pod powierzchnią ziemi odsłonięto prostopadły do muru kurtynowego mur bramy. W wykopie wystąpiły dwa poziomy użytkowe:

1. średniowieczny /przed I budową/, przecięty przez wkop fundamentowy muru kurtynowego z XIV lub przełomu XIV/XV w.
2. nowożytny, prawdopodobnie piwnicy z początku XVI w. /III budowa/.

Poziom gotycki został zniszczony w czasie III okresu budowy. Jedynym jego śladem jest pierwotny próg bramy obmurowany od góry w czasie budowy piwnicy.

Poniżej poziomu z XVI w. występuje niwelacyjna warstwa piaseczystej ziemi, w której znaleziono liczne fragmenty naczyń z XV i XVI wieku, kości zwierzęce oraz żelazny późnogotycki kluczyk.

Ponad poziomem z XVI w. leży warstwa spalenizny o miąższości 10-30 cm. W warstwie tej znaleziono bogaty materiał sabytkowy, częściowo wtórnie przepalony: fragmenty płytek posadzkowych, cegieł palcówek, drobne detale architektoniczne, fragmenty naczyń, szkła, przedmiotów żelaznych.

Nad warstwą spalenizny znajdowało się skupisko gruzu ceglanego i płytek posadzkowych, zapewne z zawałonej posadzki i sklepienia.

W występujących poza tym aż do powierzchni warstwach destrukcyjnych gruzu kamienno-ceglanego, znaleziono detale architektoniczne, cegły, płytki posadzkowe, fragmenty kafli renesansowych i późniejszych, fragmenty naczyń, szkła, przedmioty żelazne, fragmenty tynku z polichromią, i monetkę-boratynkę Jana Kazimierza z XVII w.

OSTRORÓG, pow. Szamotuły

patrz okres nowożytny

OSTRÓDA m.

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska PP PKZ
w Warszawie.

Badania prowadził mgr K. Janiszowski i J.Guła.

Finansował WKZ w Olsztynie. Pierwszy sezon badań.

Zamek średniowieczny.

Badania miały na celu dokładne rozpoznanie obiektu, przed opracowaniem projektu jego planowanej odbudowy i zagospodarowania.

Sześć wykopów badawczych, o powierzchni ok. 200 m², założono na terenie wschońniej części obecnego dziedzińca. Celem ich było stwierdzenie istnienia, a w dalszym ciągu odsłonięcie - rozplanowania i zasięgu wschodniego skrzydła zamku, po którym na powierzchni ziemi nie zachowały się żadne relikty.